

JUHÁSZ GYULA

A szent szarvas

*Vác fölött, vén erdők alján,
Vesztett harcok alkonyatján,
Arany gyertya sebzett szarván,
Megjelent komor mogorván.*

*Halvány volt a gyertya fénye,
Szép pogányság bús reménye,
Sápadó arany vak éjbe,
Eltűnt erdők sűrűjébe.*

*Látta László, aki szent lett,
Látta Géza s elmerengett,
Látta Sólom, aki vesztett,
Látta igric s könnye pergett.*

*Ez a könny ég még szememben,
Ez a bú él énekebben,
Ez a gyász öl lassan engem,
Ez a kín rág a szívemben.*

*Szent arany gím Ázsiából,
Mért tűntél el ez világról,
Mért lőn lelkünk, régi bátor,
Gyöngye, gyáva, aki vádol?*

*Szent arany gím, régi kedvünk,
Aki fénylett, aki eltűnt,
Hol keressünk, hol felejtünk,
Borral, vérrel, hogy temessünk?*

*(Juhász Gyula 1899. augusztus 26-tól
1900. május 5-ig volt piarista novícius Vác-on.)*

